ดิดาเคห์ (The Didache) หรือ หลักคำสอนของอัครทูตทั้ง 12 คน

บทที่ 1

มีหนทางอยู่ 2 ทาง: หนทางที่นำไปสู่ชีวิต และ หนทางที่นำไปสู่ความตาย และความแตกต่างของหนทางทั้งสองนั้นใหญ่ยิ่งนัก

หนทางแห่งชีวิตประกอบไปด้วยสิ่งเหล่านี้ อันดับแรก ท่านควรจะรักพระเจ้า ผู้ทรงสร้างท่าน อันดับที่สอง จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง และอะไรก็ตามที่ท่านไม่ปรารถนาที่จะให้ผู้อื่นกระทำต่อท่าน ท่านก็จงอย่าทำสิ่งนั้นต่อผู้อื่น

คำสอนนี้คือ : จงอวยพรผู้ที่แช่งสาปท่านและจงอธิษฐานเผื่อศัตรูของท่าน และจงอดอาหารอธิษฐานเผื่อผู้ที่ข่มเหงท่าน มันจะมีความหมายอะไร ถ้าท่านรักแต่คนที่รักท่าน พวกคนนอกศาสนาก็ทำอย่างนั้นเช่นกัน จงรักคนที่เกลียดท่าน แล้วท่านจะไม่มีศัตรูเลย

จงรักษาตัวของท่านให้ห่างจากความปรารถนาของร่างกายและเนื้อหนัง ถ้ามีคนตบแก้มขวาของท่าน จงหันแก้มอีกข้างให้เขาด้วย แล้วท่านถึงจะตอบสนองอย่างคนที่เป็นผู้ใหญ่แล้ว ถ้ามีใครบังคับให้ท่านเดินไป 1 ไมล์ จงเดินไปให้เขา 2 ไมล์ ถ้ามีใครมาเอาเสื้อคลุมของท่านไป จงให้เสื้อของท่านกับเขาด้วย ถ้ามีใครจะมาเอาสิ่งของของท่านไป จงอย่าเรียกร้องให้เขานำกลับมาคืน เพราะท่านไม่สามารถทำอย่างนั้นได้

จงให้แก่ทุกคนที่มาขอจากท่าน จงอย่าปฏิเสธ เพราะพระบิดาปรารถนาที่จะให้แก่ทุกคนจากคลังสมบัติของพระองค์ คนที่ให้ดังที่พระบัญญัติด้านบนได้กล่าวไว้นั้น จะได้รับพระพร เพราะเขาเป็นผู้บริสุทธิ์ แต่คนที่รับโดยที่ไม่มีความจำเป็นนั้น จะต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของเขาเอง ยิ่งไปกว่านั้น ผู้ที่มีแต่ไม่ยอมให้ จะต้องได้รับการสอบสวนสิ่งที่เขาได้ทำ และเขาจะไม่ได้รับการปล่อยตัวออกมาจนกว่าจะได้ให้เงินที่เขาค้างเอาไว้

จงคำนึงถึงคำกล่าวนี้ว่า “จงให้เงินอยู่ในมือของท่านจนเหงื่อท่วมจนกระทั่งท่านแน่ใจว่าควรที่จะให้แก่ใคร”

บทที่ 2

พระบัญญัติที่ 2 ของคำสอนนี้คือ: จงอย่าฆ่าคน ท่านจงอย่าล่วงประเวณี ท่านจงอย่านำบุตรของท่านไปในทางชั่วร้าย และห้ามมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเรื่องเพศ ท่านจงอย่าขโมย หรืออย่าแสวงหาคำแนะนำจากบรรดาพ่อมดหมอผี หรือใช้เวทมนตร์คาถา และท่านจงอย่ามีส่วนในการทำแท้ง และห้ามฆ่าเด็กทารก ท่านไม่ควรโลภสิ่งของของเพื่อนบ้าน

ท่านจงอย่าเป็นพยานเท็จ หรือกล่าวร้ายผู้อื่นให้มีความผิด ท่านไม่ควรพูดสิ่งที่ชั่วร้าย และไม่ควรเก็บความขุ่นเคืองอยู่ในใจ ท่านไม่ควรมีใจสองฝักสองฝ่ายหรือมีลิ้นสองแฉก เพราะว่าลิ้นสองแฉกนั้นเต็มไปด้วยพิษร้ายถึงตาย ท่านไม่ควรที่จะให้คำพูดเต็มไปด้วยคำหลอกลวงหรือไร้สาระ แต่จงทำตามสิ่งที่ท่านพูดเถิด

ท่านจงอย่าโลภหรือไม่รู้จักพอ อย่าเป็นคนหน้าซื่อใจคด หรือผูกพยาบาท หรือหยิ่งยโส จงอย่าวางแผนชั่วต่อเพื่อนบ้านของท่าน ท่านไม่ควรที่จะเกลียดใครเลย แต่ท่านควรตักเตือนผู้อื่นบ้าง และท่านควรที่จะอธิษฐานเผื่อคนเหล่านั้น และท่านควรที่จะรักพวกเขาให้มากกว่าชีวิตของตัวท่านเอง

บทที่ 3

ลูกของข้าพเจ้าเอ๋ย จงหลีกหนีเสียจากความชั่วทั้งปวง อย่าถูกครอบงำโดยความปรารถนาของตนเอง เพราะมันจะนำไปสู่การฆาตกรรม จงอย่าอิจฉา อย่าชวนทะเลาะ อย่าโกรธง่าย เพราะเหล่าบรรดาฆาตกร ก็ถือกำเนิดมาจากสิ่งเหล่านั้น อย่าให้กิเลสตัณหางอกเงยขึ้นในใจของท่าน เพราะว่ามันจะนำไปสู่การผิดศีลธรรมทางเพศ อย่าพูดจาหยาบคาย และอย่ามองเพื่อให้เกิดใจกำหนัดเลย เพราะว่ามันจะนำไปสู่การล่วงประเวณี

ลูกเอ๋ย ท่านจงอย่าเชื่อเรื่องโชคลางเลย เพราะมันจะนำไปสู่การมีรูปเคารพ อย่าเป็นพ่อมดหมอผี และอย่ามีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องดวงดาวหรือ

เวทมนตร์ต่างๆ จงอย่าปรารถนาที่จะเห็นสิ่งต่างๆเหล่านั้น เพราะนั่นเป็นหนทางที่จะนำท่านไปสู่รูปเคารพ ลูกของข้าพเจ้า อย่าพูดโกหกเลย เพราะการโกหกจะนำไปสู่การขโมย อย่ารักเงินทองและอย่าพยายามสร้างภาพลักษณ์ของตน เพราะว่าสิ่งนั้นก็จะนำไปสู่การขโมยด้วยเช่นกัน ลูกของข้าพเจ้าเอ๋ย จงอย่าเป็นนักพนัน เพราะมันจะนำไปสู่การสบประมาทพระเจ้า อย่าปรารถนาที่จะทำตามใจตน หรือให้ตนเองเพลิดเพลินไปกับความคิดที่ชั่วร้าย เพราะว่านั่นเป็นจุดเริ่มต้นของการสบประมาทพระเจ้าเช่นกัน

จงสุภาพอ่อนน้อม เพราะว่าคนที่สุภาพอ่อนน้อมเท่านั้นที่จะได้รับมรดกในโลกนี้ จงมีความอดทนและไม่ท้อถอยต่อความทุกข์ยาก จงหลีกหนีเสียจากสิ่งชั่วร้าย จงสุภาพอ่อนโยนและดีพร้อม และจงตัวสั่นต่อถ้อยคำเหล่านี้อยู่เสมอ จงอย่ายกตัวและอย่าหยิ่งทะนงตน อย่าเข้าไปข้องแวะกับคนหยิ่งจองหอง แต่ให้ดำเนินชีวิตไปกับคนชอบธรรมและคนที่ใจถ่อม

จงยอมรับว่าทุกสิ่งที่เกิดขึ้นกับท่านล้วนแต่เป็นสิ่งที่ดี เพราะว่าไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดเกิดขึ้นได้นอกจากพระเจ้าทรงอนุญาตให้เกิดขึ้น

บทที่ 4

ลูกของข้าพเจ้า ท่านจงระลึกถึงผู้ที่กล่าวพระวจนะของพระเจ้าแก่ท่านทั้งกลางวันและกลางคืน และจงให้เกียรติแก่เขาดังที่ท่านจะถวายเกียรติแด่พระเจ้า เพราะที่ใดที่มีการกล่าวด้วยสิทธิอำนาจที่มาจากพระเจ้า พระเจ้าทรงสถิตอยู่ที่นั่นด้วย

และท่านเองควรที่จะแสวงหาการสามัคคีธรรมกับผู้เชื่อ เพื่อท่านเองจะได้รับการหนุนใจจากคำกล่าวของพวกเขา ท่านไม่ควรปรารถนาการแบ่งแยก แต่ควรที่จะสร้างสันติท่ามกลางคนเหล่านั้นที่ทะเลาะวิวาทกัน จงพิพากษาอย่างถูกต้อง อย่าเข้าข้างผู้ใดในการที่จะตักเตือนเกี่ยวกับเรื่องความผิดบาป อย่าสองจิตสองใจว่าสิ่งต่างๆ ควรหรือไม่ควรที่จะเป็นอย่างไร

จงอย่าเป็นคนที่จะยื่นมือออกไปรับฝ่ายเดียวแต่ไม่ยอมที่จะเป็นผู้ให้

จงยอมจ่ายค่าไถ่บาปของตนเองเสีย ถ้าท่านสามารถที่จะจ่ายได้ จงอย่าลังเลในการให้ หรืออย่าให้ด้วยการบ่น เพราะว่าท่านรู้อยู่แล้วว่าใครคือเจ้านายที่ดีที่จะให้รางวัลแก่ทุกคน

ท่านจงอย่าหันหลังให้แก่คนที่ต้องการความช่วยเหลือ แต่จงแบ่งปันสิ่งของของท่านแก่พี่น้องของท่าน อย่าพูดว่าสิ่งต่างๆเป็นของท่านเอง เพราะถ้าเรากำลังแบ่งปันสิ่งที่เป็นนิจนิรันดรอยู่ เราเองยิ่งควรที่จะแบ่งปันสิ่งของที่อยู่ในโลกนี้ด้วย อย่าสงวนมือของท่านจากบุตรชายหรือบุตรสาวของท่าน แต่จงสั่งสอนพวกเขาให้ยำเกรงพระเจ้าตั้งแต่เยาว์วัย

ขณะที่ท่านมีใจขมขื่น จงอย่าออกคำสั่งแก่ทาสหรือคนรับใช้ที่มีความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวกับท่าน เกรงว่าเขาจะเลิกยำเกรงพระเจ้าองค์เดียวกันกับท่าน เพราะว่าพระองค์ไม่ได้ทรงเรียกพวกเขาตามสถานภาพทางสังคมแต่ทรงเลือกตามที่พระวิญญาณได้ทรงจัดเตรียมไว้แล้ว ส่วนพวกท่านที่เป็นทาส จงยอมเชื่อฟังเจ้านายของท่านด้วยความยำเกรงและความเคารพนับถือเสมือนดังพวกเขามีสิทธิอำนาจจากพระเจ้าในการปกครองพวกท่าน

ท่านควรเกลียดการหน้าไหว้หลังหลอกทุกประเภทและเกลียดทุกสิ่งที่พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัย จงอย่าละทิ้งพระบัญชาของพระเจ้า และจงรักษาคำสอนต่างๆที่ท่านได้รับมา จงอย่าเพิ่มเติมอะไรเข้าไปและจงอย่าตัดสิ่งไหนออก เมื่ออยู่ในคริสตจักร ท่านจงสารภาพความผิดของท่านเสีย และจงอย่าเข้าสู่การอธิษฐานด้วยจิตใจที่หมกมุ่นอยู่กับความคิดชั่วร้าย นี่คือหนทางที่นำไปสู่ชีวิต

บทที่ 5

ส่วนหนทางที่นำไปสู่ความตายนั้น ประกอบไปด้วยสิ่งเหล่านี้ สิ่งแรกคือความชั่วร้ายและคำแช่งสาป, กิเลสตัณหา, การฆาตกรรม, การลักขโมย, รูปเคารพ, เวทมนตร์คาถา, พ่อมดหมอผี, การปล้น,การเป็นพยานเท็จ, การสองฝักสองฝ่าย, การทำความผิด, การหยิ่งจองหอง, การโอ้อวดตน, ความอิจฉา, การพูดเล่นไร้สาระ, ความหยิ่ง, การข่มเหงผู้ทำความดี, การเกลียดความจริง, การรักคำโกหก, การไม่คิดถึงรางวัลแห่งความชอบธรรม,

การไม่ยึดมั่นในสิ่งที่ดีหรือการพิพากษาที่ชอบธรรม, การอดหลับอดนอนที่ไม่ใช่เพื่อสิ่งที่ดีแต่เพื่อความชั่วร้าย, การอยู่ห่างจากความสุภาพอ่อนโยนและความอดทน, การรักสิ่งที่ไร้สาระ, การรักผลตอบแทน, การไร้ความเมตตาต่อคนจน, การไม่ช่วยเหลือผู้ที่ทำงานหนัก, การไม่ระลึกถึงผู้ที่ทรงสร้างพวกเขา,ฆาตกรฆ่าเด็ก, การเป็นผู้ทำลายสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้าง, การหันหลังให้แก่ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ, การข่มเหงผู้ที่ลำบาก, ช่วยเหลือคนรวยในการทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง, การพิพากษาคนจนอย่างไม่ยุติธรรม, ทุกอย่างล้วนแต่เป็นความบาปทั้งนั้น ลูกเอ๋ยขอให้ท่านทั้งหลายรอดพ้นจากสิ่งต่างๆ เหล่านี้เถิด

บทที่ 6

อย่าให้ใครมาชักจูงท่านให้ออกไปจากทางแห่งคำสอนนี้ เพราะมันคือการต่อต้านพระเจ้า ถ้าท่านสามารถแบกแอกของพระเจ้าได้ทั้งหมด ท่านก็เป็นผู้ใหญ่แล้ว แต่ถ้าท่านไม่สามารถทำทั้งหมดได้ จงทำเท่าที่ท่านทำได้เถิด

เกี่ยวกับเรื่องเนื้อสัตว์ จงทำสิ่งที่ท่านทำได้ แต่อย่ากินสิ่งที่ได้ผ่านการถวายต่อรูปเคารพเลย เพราะว่ามันคือการนมัสการพระเจ้าที่ไม่มีชีวิต

บทที่ 7

ในเรื่องการรับบัพติศมา จงบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา, พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในธารน้ำไหล

ถ้าท่านหาธารน้ำไหลไม่ได้ สามารถใช้น้ำอื่นในการรับบัพติศมาได้ ถ้าท่านไม่มีน้ำเย็น สามารถใช้น้ำอุ่นได้ และถ้าไม่มีน้ำอะไรเลย ให้ประพรมน้ำบนศีรษะ 3 ครั้ง ในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ และก่อนที่จะมีพิธีบัพติศมา ทั้งผู้ที่จะให้บัพติศมาและผู้ที่จะรับบัพติศมา ควรอดอาหารอธิษฐาน และถ้ามีคนอื่นที่สามารถอดอาหารอธิษฐาน

ได้ ก็ให้เขาทำด้วย ท่านควรจะแนะนำให้ผู้ที่จะรับบัพติศมาอดอาหาร 1 หรือ 2 วันก่อนที่จะรับบัพติศมา

บทที่ 8

จงอย่าอดอาหารร่วมกับผู้ที่หน้าซื่อใจคด เพราะว่าพวกเขาอดอาหารทุกวันจันทร์และวันพฤหัสบดี แต่ท่านอดอาหารทุกวันพุธและวันศุกร์ จงอย่าอธิษฐานอย่างที่พวกหน้าซื่อใจคดทำกัน แต่ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้บัญชาไว้ในข่าวประเสริฐของพระองค์ ท่านจงอธิษฐานตามอย่างนี้ :

ข้าแต่พระบิดาผู้ทรงสถิตในสวรรค์ ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เคารพสักการะ ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ ขอให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์ ในสวรรค์เป็นอย่างไรก็ให้เป็นไปอย่างนั้นในแผ่นดินโลก ขอทรงโปรดประทานอาหารประจำวันแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายในวันนี้ และขอทรงโปรดยกบาปผิดของข้าพระองค์เหมือนข้าพระองค์ยกโทษผู้ที่ทำผิดต่อข้าพระองค์นั้น ขออย่านำข้าพระองค์เข้าไปในการทดลอง แต่ขอให้พ้นจากสิ่งชั่วร้าย เพราะว่าฤทธิ์เดชและพระสิริเป็นของพระองค์สืบไปเป็นนิตย์

ท่านจงอธิษฐานตามอย่างนี้วันละ 3 ครั้ง

บทที่ 9

ในเรื่องพิธีมหาสนิท จงขอบคุณพระเจ้าตามนี้:

อันดับแรก ขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระโลหิตของพระเยซู:

เราขอบคุณพระเจ้า พระบิดาของเรา สำหรับเถาองุ่นบริสุทธิ์แห่งพงศ์พันธุ์กษัตริย์ดาวิด, ผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้ซึ่งพระองค์ทรง

ในเรื่องการหักขนมปัง:

พวกเราขอบคุณพระองค์ พระบิดาของเรา สำหรับชีวิตและความรู้ที่พระองค์ทรงให้พวกข้าพระองค์ได้รู้จักผ่านทางพระเยซูคริสต์ผู้รับใช้ของพระองค์ พระสิริจงมีแด่พระองค์สืบไปเป็นนิตย์ ดังเช่นที่พระกายของพระองค์ได้แตกออกเป็นชิ้นๆยนเนินเขานั้น และได้ถูกนำมารวมกันให้เป็นหนึ่ง

เดียว ขอที่พระองค์จะรวมรวมคริสตจักรของพระองค์จากสุดปลายแผ่นดินโลกเข้ามาสู่แผ่นดินของพระองค์ เพราะฤทธิ์อำนาจและพระสิริเป็นของพระองผ่านทางพระเยซูคริสต์ตลอดไปเป็นนิตย์

ท่านจงอย่าให้ผู้ใดกินและดื่มในพิธีมหาสนิทโดยที่ยังไม่ได้รับบัพติศมา เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสไว้ในเรื่องนี้ว่า “จงอย่าให้สิ่งที่บริสุทธิ์แก่พวกสุนัข”

บทที่ 10

หลังจากที่ได้กินขนมปังและดื่มน้ำองุ่นแล้ว จงขอบคุณพระเจ้าดังนี้:

เราขอบคุณพระองค์ พระบิดาผู้บริสุทธิ์ ที่พระองค์ทรงกระทำให้พระนามบริสุทธิ์ของพระองค์ดำรงอยู่ในใจของเรา และที่พระองค์ทรงทำให้เรารู้จักความรู้, ความเชื่อและชีวิตนิรันดร์ผ่านทางพระเยซู ผู้รับใช้ของพระองค์ ขอพระสิริจงมีแด่พระองค์สืบไปเป็นนิตย์

พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ผู้ทรงสร้างสิ่งสารพัดขึ้นเพื่อสำแดงพระนามของพระองค์ พระองค์ทรงประทานอาหารและน้ำดื่มให้แก่มนุษย์เพื่อให้เขาเพลิดเพลินใจ และพระองค์ทรงประทานชีวิตนิรันดร์ผ่านทางผู้รับใช้ของพระองค์ เหนือสิ่งอื่นใด เราขอบคุณพระองค์เพราะพระองค์ทรงฤทธานุภาพ ขอพระสิริเป็นของพระองค์สืบไปเป็นนิตย์ องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงจดจำคริสตจักรของพระองค์ ขอทรงช่วยคริสตจักรของพระองค์ให้รอดพ้นจากความชั่วร้ายและช่วยให้คริสตจักรเติบโตขึ้นในความรักของพระองค์ ขอทรงรวบรวมคริสตจักรของพระองค์มาจากทั่วทุกมุมโลกและแยกคริสตจักรของพระองค์ออกจากโลกนี้เพื่อเตรียมตัวเข้าในแผ่นดินของพระองค์ที่ได้ทรงจัดเตรียมไว้ให้แล้ว เพราะฤทธิ์อำนาจและพระสิริเป็นของพระองค์สืบไปเป็นนิตย์

ขอพระคุณของพระเจ้าเข้ามาและให้โลกนี้มลายไป โฮซันนาแด่บุตรของกษัตริย์ดาวิด!! ถ้าผู้ใดบริสุทธิ์ ให้เขาเข้ามาเถิด ส่วนผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ให้เขากลับใจใหม่ มาราณาธา (องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเสด็จมา) อาเมน

อนุญาตให้บรรดาผู้เผยพระวจนะได้ขอบคุณพระเจ้าตามที่พวกเขาต้องการ

บทที่ 11

ผู้ใดก็ตามที่เข้ามาและสอนท่านตามหลักคำสอนเหล่านี้ พวกท่านจงต้อนรับเขาไว้ แต่ถ้าผู้ใดเปลี่ยนแปลงคำสอนเหล่านี้โดยมีเจตนาที่จะทำลายหลักคำสอนนี้ ท่านจงอย่าฟังเขาเลย อย่างไรก็ตาม ถ้าแรงจูงใจของเขาคือการเพิ่มความชอบธรรมและความรู้เรื่องของพระเจ้าเข้าไป ท่านจงต้อนรับเขาอย่างที่ท่านจะต้อนรับองค์พระผู้เป็นเจ้า

ในเรื่องอัครทูตและผู้เผยพระวจนะ จงปฏิบัติต่อพวกเขาตามที่ข่าวประเสริฐของพระเจ้าบอกให้ท่านทำ ท่านจงต้อนรับอัครทูตทุกคนที่มาหาท่านอย่างที่ท่านจะต้อนรับองค์พระผู้เป็นเจ้า

พวกเขาไม่ควรจะพักอยู่กับท่านมากกว่าหนึ่งวัน แต่ถ้าเขามีความจำเป็นเขาสามารถอยู่ต่อได้ ถ้าเขาพักอยู่กับท่าน 3 วัน เขาก็เป็นผู้เผยพระวจนะเท็จ

และเมื่ออัครทูตออกไป เขาไม่ควรเอาอะไรติดตัวไปนอกจากขนมปังหนึ่งแถว จนกว่าเขาจะถึงที่พักของเขาในยามค่ำคืน ถ้าเขาขอเงินจากท่าน เขาก็เป็นผู้เผยพระวจนะเท็จ และท่านไม่ควรทดสอบหรือตัดสินผู้เผยวจนะที่พูดโดยพระวิญญาณ เพราะบาปทุกบาปจะสามารถได้รับการอภัยได้ ยกเว้นความบาปนี้ที่ไม่สามารถอภัยให้ได้

แต่ไม่ใช่ทุกคนที่พูดโดยพระวิญญาณจะเป็นผู้เผยพระวจนะ แต่จะต้องเป็นผู้ที่ดำเนินชีวิตตามอย่างพระลักษณะของพระเจ้า ดังนั้นท่านจึงจะรู้ว่าใครเป็นผู้เผยพระวจนะแท้และใครเป็นผู้เผยพระวจนะเท็จได้จากการดำเนินชีวิตของเขา และถ้าผู้เผยพระวจนะคนใดสั่งอาหารโดยพระวิญญาณ เขาไม่ควรทานอาหารที่เขาสั่งไว้ หากเขากินอาหารที่สั่งไว้นั้น เขาจึงเป็นผู้เผยพระวจนะเท็จ

และผู้เผยพระวจนะที่สอนความจริงแต่ไม่ได้ประพฤติตามสิ่งที่ตัวเองสอนนั้น เป็นผู้เผยพระวจนะเท็จ แต่ผู้เผยพระวจนะที่ผ่านการทดสอบก็เป็นผู้เผยพระวจนะแท้ ถึงแม้ว่าเขาจะสอนที่คริสตจักรโดยใช้คำอุปมาที่มาจากจินตนาการของเขาเอง ตราบเท่าที่เขาไม่ได้สอนคนอื่นให้ทำสิ่งเดียวกัน

ท่านจงอย่าตัดสินเขาเลย การพิพากษานั้นมาจากพระเจ้า ดังเช่นผู้เผยพระวจนะท่านอื่นๆในอดีต

แต่ถ้าผู้ใดกล่าวโดยพระวิญญาณว่า “จงนำเงินหรือสิ่งของมาให้ข้าพเจ้า” จงอย่าฟังเขาเลย แต่ถ้าเขากล่าวสิ่งนั้นเพราะต้องการช่วยเหลือผู้อื่น จงอย่าให้ผู้ใดตัดสินเขาเลย

บทที่ 12

จงต้อนรับทุกคนในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า หลังจากนั้น เมื่อท่านได้ทดสอบเขาท่านจะได้พบว่าเขาเองเบี่ยงเบนออกจากมาตรฐานในด้านใดบ้าง ถ้ามีผู้ใดเดินทางผ่านมา ท่านจงช่วยเหลือเขาให้มากที่สุดเท่าที่จะช่วยได้ และถ้าจำเป็นจริงๆ เขาพักอยู่กับท่านได้แต่ห้ามนานเกิน 3 วัน

แต่ถ้าเขาปรารถนาที่จะอาศัยอยู่ท่ามกลางพวกท่าน และต้องการมีอะไรแลกเปลี่ยน จงให้เขาทำงานเพื่อแลกกับอาหารของเขา แต่ถ้าเขาไม่มีอะไรที่จะแลกเปลี่ยน พวกท่านควรที่จะจัดหาให้เขาแล้วแต่ตามดุลยพินิจของท่าน อย่าให้ผู้ใดที่เรียกตัวเองว่าเป็นคริสเตียนอาศัยอยู่ท่ามกลางพวกท่านโดยที่ไม่ทำงาน แต่ถ้าเขาไม่ปรารถนาที่จะทำงาน เขาก็กำลังหาผลประโยชน์จากพระเยซูคริสต์ คนแบบนี้จงระวังให้ดี

บทที่ 13

แต่ถ้ามีผู้เผยพระวจะแท้ที่ปรารถนาจะอาศัยอยู่ท่ามกลางพวกท่านก็จงจัดเตรียมอาหารให้แก่เขาเถิด เช่นเดียวกับผู้สอนที่สอนสิ่งที่ดีงามและคนที่ทำงาน เขาสมควรที่จะได้รับอาหารของตน ดังนั้นผลแรกของท่านไม่ว่าจะเป็นเหล้าองุ่น, ข้าว,วัว หรือแกะ จงนำไปมอบแก่ผู้เผยพระวจนะ เพราะพวกเขาเป็นเหมือนปุโรหิตสูงสุดของท่าน

แต่ถ้าท่านไม่มีผู้เผยพระวจนะ จงให้ผลแรกของท่านแก่คนยากจน ถ้าท่านจะทำขนมปัง จงเอาไปให้แก่พวกเขาด้วยตามคำบัญชาของพระเจ้า เช่นกันถ้าท่านเพิ่งเปิดเหล้าองุ่นหรือน้ำมันไหใหม่ จงนำส่วนแรกไปให้แก่ผู้เผยพระวจนะ รวมถึงส่วนแรกของเงิน,เสื้อผ้าและสิ่งของของท่าน จงดูว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ดีที่สุด จงนำไปให้ตามที่พระเจ้าทรงบัญชาไว้

บทที่ 14

และเมื่อมาถึงวันสะบาโต จงอธิษฐานสารภาพบาปของท่านก่อนแล้วจึงหักขนมปังและอธิษฐานขอบคุณพระเจ้า ด้วยการกระทำเช่นนั้น เครื่องถวายบูชาของท่านจึงจะบริสุทธิ์ ท่านจงอย่าให้ผู้ที่มีเรื่องทะเลาะกับพี่น้องมาร่วมหักขนมปังกับท่าน จนกว่าเขาจะไปกลับคืนดีกันก่อน เพื่อที่เครื่องถวายบูชาของท่านจะไม่เป็นมลทิน เพราะพระเจ้าได้ตรัสไว้ว่า “เจ้าจงนำเครื่องบูชาที่บริสุทธิ์มาให้แก่เรา ในทุกที่และทุกเวลา เพราะว่าเราเป็นกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ และนามของเราเป็นนามประเสริฐท่ามกลางประชาชาติ”

บทที่ 15

ในการแต่งตั้งคนเข้ามาเป็นผู้ดูแลคริสตจักรและมัคนายกนั้นพวกเขาจะต้องมีลักษณะดังนี้ : เป็นคนสุภาพ, ไม่เป็นคนที่รักเงินทอง, เป็นคนที่จริงจัง และ ได้รับการยอมรับ เพราะพันธกิจที่พวกเขาจะทำแก่ท่านคือการเป็นผู้เผยพระวจนะและผู้สอน

ท่านจงอย่าตักเตือนผู้ใดด้วยความโกรธ แต่จงตักเตือนด้วยสันติ ดังเช่นที่เราได้เห็นแล้วในข่าวประเสริฐ และอย่าให้ผู้ใดพูดคุยกับคนที่ปฏิเสธที่จะรักเพื่อนบ้านของตนเอง ท่านจงอย่าพูดกับเขาเลยจนกว่าพวกเขาจะกลับใจ

ท่านจงอธิษฐานและจงให้และจงดำเนินชีวิตสิ่งที่ท่านได้พบในข่าวประเสริฐแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

บทที่ 16

จงดำเนินชีวิตด้วยความระมัดระวัง อย่าให้ตะเกียงของท่านดับ หรือจงอย่าให้ร่างกายของท่านเปลือยอยู่เลย แต่ท่านจงเตรียมพร้อมอยู่เสมอ เพราะท่านไม่รู้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาเมื่อไหร่

พวกท่านจงนัดพบกันอย่างสม่ำเสมอเพื่อแสวงหาสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อจิตวิญญาณของท่าน เพราะความเชื่อของท่านจะไม่เป็นประโยชน์แก่ท่านเว้นแต่ว่าท่านจะสามารถอดทนจนถึงวันสุดท้าย เพราะในยุคสุดท้าย พวกผู้

เผยพระวจนะเท็จและพวกหลอกลวงจะเพิ่มมากขึ้น และจะทำให้แกะกลายเป็นหมาป่า และความรักกลายเป็นความเกลียดชัง

พวกที่อยู่นอกธรรมบัญญัติจะเพิ่มขึ้นและพวกเขาจะข่มเหง, เกลียดชัง และทรยศกันเอง และเจ้าแห่งการหลอกลวงของโลกนี้จะปรากฏตัวออกมาราวกับเป็นพระบุตรของพระเจ้า และเขาจะทำหมายสำคัญและการอัศจรรย์ต่างๆ และโลกนี้จะตกไปอยู่ในมือของเขา และเขาจะทำสิ่งผิดศีลธรรมอย่างที่ไม่เคยมีผู้ใดเคยทำมาก่อนเลย

จากนั้นเหล่าบรรดาประชาชาติจะต้องเข้ามาสู่การพิสูจน์ด้วยไฟ และมนุษย์มากมายจะต้องล้มลงและถูกลงโทษ แต่ผู้ใดที่สามารถยืนหยัดในความเชื่อของเขาได้ จะได้รอดจากการแช่งสาปนั้น

หลังจากนั้นหมายสำคัญแห่งความจริงจะปรากฏขึ้น หมายสำคัญแรกจะปรากฏขึ้นที่สวรรค์ หมายสำคัญถัดมาคือเสียงแตร และหมายสำคัญที่สามคือคนที่ตายไปแล้วจะฟื้นขึ้นมา แต่ไม่ใช่ทุกคนที่จะฟื้นขึ้นมาจากความตาย ดังที่ได้กล่าวไว้ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาและบรรดาผู้บริสุทธิ์จะได้อยู่กับพระองค์” “จากนั้นโลกนี้จะได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาในเมฆแห่งฟ้าสวรรค์”

คำแปลข้างบนนี้ถูกแปลจากคำแปลภาษาอังกฤษของ ทิม ซอเดอร์ (Tim Sauder) ซึ่งมีเงื่อนไขในการใช้คำแปลของเขาตามด้านล่างนี่คือ

หมายเหตุ : ท่านสามารถนำบทความ Didache นี้ไปทำซ้ำหรือเผยแพร่ได้โดยที่จะต้องไม่แสวงหาผลกำไร โดยที่ท่านจะต้องพิมพ์ลิขสิทธิ์ของหน่วยงานลงไปด้วย รวมถึงที่อยู่ของเว็บไซต์ด้านล่าง:
www.scrollpublishing.com